

Ha nascut en el nostre cor

Dm, 27/12/2016 per Anna-Bel Carbon...

[Sini](#)

Déu fa néixer Jesús en el nostre cor per a fer-se humà, proper. Jesús ha nascut en el nostre cor per a fer-nos humans, per sentir el que sentim com a persones, per viure el nostre dia a dia amb tota la seva normalitat i, també, amb tots els possible imprevistos.

Déu s'ha fet infant, llum! i neix -tot i les moltes dificultats i entrebancs que li posem-, de nou en el cor de cadascú de nosaltres. En el cor ple d'alegria del qui se sent segur i estimat. En el cor de qui viu enfonsat pel dolor i la tristesa. En aquells que dubten del seu amí amb una legítima incertesa, i en els que amb pas ferm avancen cap al seu somni de futur. En el somriure ingenu i l'espontània rialla de l'infant, en el petó i l'abraçada incondicional de les mares, dels pares. En el jove que cerca la seva oportunitat. En el patiment dels qui no troben posada en un món egoista que els menteix amb boniques paraules i falses pactes d'honor. En el cor de qui creu que ho sap tot i ho té tot, però no ha trobat i se li continua escapant la felicitat. En el crit de qui ha viscut l'horror i la barbàrie. En la serenor i fortalesa de qui fa el bé en silenci, discretament, sense aldarulls ni problemes. Jesús neix en la paraula callada a temps per no ferir i en el mot pronunciat oportunament.

Per Nadal se'ns fan presents els records de les nostres infanteses més tendres, plenes de nadals en família, de pessebres amb pastors i animalons, àngels i algún dimoni, farcit de molsa i sense que hi falti el tradicional caganer!

Nadal ple de senzilles costums que desvetllen en nosaltres el sentit de pertinença a una família, a una comunitat. Els llums que il·luminen de colors els carrers, les nades cantades, la missa del gall i l'àpat en família. I, com no! el poema de Nadal, recitat per la canalla que enguany anava adreçat als Mags d'orient: "Jo us vull demanar/aquests bonics regals/que no es poden comprar./ Tot un sac ple de temps/per poder compartir/ amb aquells que estan sols/ que no tenen amics./Un paquet de petons per poder-los donar/als infants d'aquest món/que no són estimats./Un grapat de somriures/per anar repartint/als que no saben riure/ i els cal un somrís."/

Tan si volem com si no, tan si li reservem un espai com li tanquem les portes dient que no hi ha lloc per a ells, Jesús neix cada dia, sigui nadal o no en cadascun dels nostres cors, de les nostres llars, de les nostres famílies. Sols ens cal reconèixer-lo en els altres, acollir-lo i presentar-lo arreu.